

TRIBUNA

JAUME BARTUMEU CASSANY

Conseller general i membre del consell nacional de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Hauríem de parlar del perquè

Fa mesos que la qüestió dels impostos domina l'escenari polític andorrà i aconseguix ocupar moltes pàgines de la premsa escrita.

Fins fa quinze dies el debat se centrava, fonamentalment, en si es faria o no es faria. Si s'aprovaria o si s'ajornaria l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Les posicions estaven molt tancades i no es veia pas cap escenari d'apropament. I l'ambient de por als canvis orquestrat pels benestants predominava en l'opinió publicada.

Ara que el Consell General, amb els vots favorables del grup parlamentari que dona suport al Govern i dels tres consellers generals progressistes d'SDP, ha aprovat el text, convidria tornar a parlar del perquè.

Convé fer-ho perquè encara es llegeix i s'escolta una retòrica política que continua fent referència a un passat para-

disíac, una època en què, asseguren, les relacions socials foren més naturals, harmòniques i felices que el que ho són en l'actualitat.

Però tots sabem, els que ho exposen també, que aquell passat no era pas tan idíl·lic ni perfecte. La invocació d'aquell pretès paradís amaga, al capdavant, que el que voldrien és convertir Andorra en una mena d'illa Caiman –o cocodril– dels Pirineus.

Hi ha qui vol traslladar a les nostres altituds pirinenques el que passa en llunyanes repúbliques americanes o asiàtiques, allà on els drets més essencials poden ser arbitràriament interpretats per les autoritats, fins a convertir-se en una fosca dimensió desconeguda.

Tan desconeguda que aquí a Andorra la gran majoria de la ciutadania situa les seves preocupacions essencials no pas en l'aprovació de l'impost sobre la renda –que al capdavant només afectarà una

minoria– sinó en la seva feina, l'educació dels seus fills i la sanitat pública.

I aquí és on hem d'explicar, sense por de repetir-nos, que una contribució de tothom a la despesa pública, en funció de la capacitat econòmica de cadascú, és essencial per al manteniment d'uns bons serveis públics, que són el patrimoni d'aquells que no en tenen cap altre.

Ho hem de fer plantant cara a les invectives i rebutjant les polèmiques estèrils que busquen contaminar l'honorabilitat de les institucions i dels seus representants. Males maneres que són la característica essencial del populisme orquestrat pels benestants satisfets de la situació actual.

Una política tronada que s'omple la boca de transparència però voldria aixoplugar-se sota les velles taules de coprincipat preconstitucional.

La gent progressista que ens reunim a l'entorn de Socialdemocràcia i Progrés

d'Andorra (SDP) defensem un Estat fort i eficient que afavoreixi el desenvolupament d'una economia competitiva capaç de generar un creixement sostenible, amb uns serveis públics de qualitat que garanteixin la igualtat d'oportunitats i rebutgin injustícies i exclusions socials.

Ja sabem que la major part de la redistribució s'aconsegueix via despesa, però no podem renunciar a treballar per la justícia social per la via d'un augment dels ingressos.

La clau del debat sobre la fiscalitat no és apujar o abaixar els impostos. El que és important és quan s'apugen o s'abaixen, qui els paga, quant es paga i, sobretot, què es fa amb el diner que s'ha recaptat.

A SDP no volem pas distorsionar l'activitat econòmica, del que es tracta és que paguin més els que més tenen, d'acord amb la seva capacitat econòmica.

És tan senzill com aplicar la Constitució.